

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005092 18 Кж
Бања Лука, 22.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Н.Н. и Д.П. због постојања основане сумње да су починили кривична дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађе из члана 224. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених, изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 18 Кв 3 од 15.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Н.Н. и Д.П., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 18 Кв 3 од 15.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005092 18 Кв 3 од 15.10.2018. године, продужен је притвор против осумњичених Н.Н. и Д.П. за још 2 (два) мјесеца, против којих Окружно јавно тужилаштво у Добоју спроводи истрагу због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађе из члана 224. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Притвор је у односу на оба осумњичена продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске, број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњичених.

Бранилац осумњиченог Н.Н., адвокат Ц.С. из Д., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог тужиоца за продужење притвора или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац осумњиченог Д.П., адвокат Г.Н. из Д., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, а приједлог ове жалбе је да се побијано рјешење укине и овај осумњичени пусти на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалба браниоца осумњиченог Н. оспорава постојање основане сумње да је овај осумњичени починио кривична дјела за која се терети, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, а затим обе жалбе оспоравају оправданост продужења притвора из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, коју жалба осумњиченог Н. доводи у питање, утврђена је прије свега на основу доказа, које је у досадашњој фази истраге прикупио тужилац, а прије свега на основу изјава осумњичених З.К. и В.С., као и на основу материјалних доказа прикупљених приликом вршења увиђаја, којима је присуствовао осумњичени З.К. са својим браниоцем, који је том приликом полицијским службеницима показао предмете који се могу довести у директну везу са извршењима кривичних дјела за која се терети и осумњичени Н.Н.. Стога, изјава коју је пред тужиоцем дао овај осумњичени, износећи своју верзију догађаја и по оцјени овог суда, не доводи у питање правилност закључка првостепеног суда о постојању основане сумње да је и осумњичени Н. починио кривична дјела разбојништва из члана 227. став 2. у вези са ставом 1. и крађе из члана 224. став 1. КЗ РС, на начин како је то описано у наредби тужиоца за спровођење истраге.

Неосновани су и жалбени приговори бранилаца оба осумњичена који се односе на постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Наиме, правилно је првостепени суд цијенио околност да је осумњичени Новаковић до сада више пута осуђиван за кривична дјела против имовине, као и околност да су кривична дјела за која се сада терети, учињена на мање од два мјесеца од доношења тих ранијих пресуда за истоврсна кривична дјела и да све то указује на склоност овог осумњиченог за вршење кривичних дјела против имовине. У односу на осумњиченог П., правилно је првостепени суд цијенио чињеницу да је раније осуђиван пресудом Основног суда Модрича број 86 0 К 042322 17 К, којом му је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 6 мјесеци и роком провјеравања од 1 године, као и околност да је кривична дјела, за која постоји основана сумња да их је починио заједно са осталим осумњиченима, извршена у кратком временском периоду након истека рока провјеравања. Све околности наведене у образложењу побијаног рјешења и по мишљењу овог суда, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће осумњичени, уколико би се нашли на слободи, поновити кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од 5 до 15 година, чиме је остварен притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење преиначи и осумњичени пуне на слободу, односно да се рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, није основано.

Из наведених разлога жалбе бранилаца осумњичених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић